

FRIMIENE

oo

Biografie: 2000s

Het derde decennium van mijn leven is er eentje van heling en ontplooiing. Het begint met mijn zevende specialisatiejaar dat BSO studenten een diploma geeft, waarmee men verder kan studeren. Maar voor mij was het vooral het eerste jaar dat ik iets deed wat mij echt interesseerde. Dit was het zevende jaar bosbouw in de tuinbouwschool van Vilvoorde. Ondanks dat het een leuk en boeiend jaar was, bleek tot mijn teleurstelling dat deze richting nadien tot weinig werkaanbiedingen te leiden. Overal kreeg ik te horen dat ik nog geen ervaring had en uiteindelijk gaf een jaar werkloosheid mij het recht om een startbaan te doen bij de overheid. Dat was in Groenendaal waar ik uitvoerende werken deed om wetenschappelijke metingen rond boomonderzoek en het visbestand in Vlaanderen mogelijk te maken. Na het contract van een jaar was het weer werkloos zijn tot ik als bosarbeider voor vier maanden op een vervangingscontract kon werken in Hallerbos. Na weer enkele maanden werkloosheid kon ik opnieuw een startbaancontract krijgen, waarbij ik een jaar als Natuurarbeider werkzaam was in Oost-Vlaanderen. Daar woonde ik voor het eerst op een studio in Gent, maar elk weekend ging ik naar huis. Ik schreef er een boek.

We praten hier over een periode van vijf jaar. Naast mijn eerste werkervaringen deed ik in de zomer ook lange trektochten van tussen de twintig en dertig dagen in Scandinavië en Schotland. Daarnaast zocht ik Jan terug op en via hem leerde ik de Leuvense hippie scene kennen, waaronder veel muzikanten van mijn leeftijd, zij werden in die periode mijn vriendenkring.

Naast Jan werd Jef mijn beste vriend, allemaal vrienden die verbonden waren met dat groepje misfits van na de schooltijd. Het was een leuke tijd, maar ik voelde mij toch altijd in de marge en dat bleek ook later. Ik was degene die hen steeds contacteerde; maar wanneer ik later met periodes van zes maanden uit de boot viel, bleek contact maken met mij plots te vermoeiend; zelfs voor mijn beste vrienden. Dat was de reden waarom ik deze vriendenkring uiteindelijk de rug toe keerde.

Ik schreef mij in die tijd ook in bij een cursus sjamanisme, een driejarige opleiding tot alternatieve therapeut te Lichtervelde, waarvan mijn ouders vreesden dat het sektarisch was. Hoewel ik nooit te berde bracht dat ik gepest was geweest, was het deze cursus die mijn apathie wist open te breken en mijn creatieve kant terug ruimte gaf. Ik begon toen met schilderen en met mijn kosmogonie serieuzer te construeren. Na de cursusweekends die een keer per maand plaatsvonden ging ik zondagavond naar mijn spirituele tante in mijn gele camionette, die in die tijd een visrestaurant had op de dijk van Oostende. Na deze cursus sjamanisme ging ik op Vision-Quest in Polen met dezelfde organisatie en ondernam met mijn camionette een reis naar een Sami sjamaan te Finnmark tijdens een boeiende reis doorheen Zweden van bijna twee maand. Ik bezocht er steencirkels en natuurreservaten. Ik werd kortstondig lid van het internetforum Nederlands Heidendom, maar kon mij nooit echt bekeren, omdat het rudimentaire mij meer boeide dan het traditionele. Ik deed wel enkele van hun wandelingen mee. Dat was nog voor het schisma in hun organisatie.

Als ik spreek over mijn tijd als bosarbeider denken veel mensen dat ik boswachter was, terwijl ik in werkelijkheid uitvoerende taken deed in opdracht van de boswachter. Ik wilde wel boswachter zijn, maar slaagde niet in het examen.

Het werk als natuurarbeider viel echter tegen, vooral toen ik in een periode van acht maanden iedere dag van de week met de bosmaaier gras of riet moest maaien. Ik was uitgeput van de verveling en voelde elke avond dommakende pudding in mijn hoofd. Ik kreeg er een bore-out van en nadat mijn contract ten einde liep besloot ik daarom een jaartje kunst te volgen op de hoge school van Sint-Lukas te Brussel. Dit werden er al gouv vier; omdat ik het geweldig boeiend vond. Ik bloeide er verder open en mijn vele creatieve hobby's werden er gestroomlijnd tot een professie. Eerst waren mijn werken Joseph Beuys achtig, daarna geraakte ik meer geïnteresseerd in architectuur en landschapskunst. De leerkrachten gaven mij de ruimte om mijn ding te doen, want ik was goed bezig. Ik volgde in het derde bachelor een Erasmus in het meester-jaar Environmental Art te Helsinki, wat ook weer een boeiend avontuur was. Met trots haalde ik op het einde van het decennium mijn Master diploma in de beeldende kunsten.

Door mijn switch richting Brussel verloor ik contact met de vrienden van Leuven, maar in de plaats daarvan ontvouwde er zich een nieuwe vriendenkring rond de generatie afgestudeerden van die tijd in het Brusselse. Psychologisch had ik veel last van ups en downs, maar deze kon ik na een tijd bestieren door de ups te erkennen, herkennen en te temperen. Daardoor werden de downs ook minder en werd alles stabiel. Qua vriendinnen deed ik actieve pogingen om een lief te vinden, maar omdat ik vaak zo verliefd werd was ik ook enorm bang om afgewezen te worden of geconfronteerd te worden met de banale realiteit. Buiten een keer gezoend te hebben op een festivalletje slaagde ik er niet in om een lief te bemachtigen.

